וחציו להרמה. פירש בקונטרס ושרירי נמי לחויין להרמה מיהו נראה דלמא לחויין להרמה דלמא דמן נינהו אלא חציו להרמה דקתמר לה הרמה ממש אלא כעין הרמה שמין לחויין להקטרה וכן משמע פ' שני דמעילה (דף ט:) דדייקינן התם וכן גחלת שפקעה מעל גבי המזבח לא יחזיר הא על גבי המזבח יחזיר ומקשי מינה לרב ומשני שאני גחלת דאית ביה ממשא הלכך יחזיר דלא נעשית מצותו משמע דמין לחוי לתרוס מהם דלי לחוי לתרוס מהם כשמרימו ממאי יחזיר הכי נעשית מצותן ומיהו היא גופה לא ידענא מנא ליה לתיירי לאחר תרומת הדשן דמהאי טעמא מקשה לרב יהודה דמר לאחר תרומת הדשן תיירי וכי היכי דמתרצינן ליה לאחר תרומת הדשן דרב יהודה דמודה רב דמועלין וגרסינן בזבחים [דף טו:] שפקעו לתיירי בכל עניין דקתני וכן גחלת שפקעה ומינה נמי דייקינן דבגחלת אין מילוק בין קודם חצות לאחר חצות דכתיב הוא דכתיב עניין דמודמית דפסולין [דף יח:] שפקעו לתיירי בכל עניין דקתני וכן גחלת שפקעה ומינה נמי דייקינן דבגחלת אין מילוק בין קודם חצות לאחר חצות ועוד דכתיב הוא דמפליג בגחלת לא מפליג בעיכול מחציה ולא שייך יש (כאן מיתוקנת) ומ"מ יחזיר לגלח להרמה מוקדם להם כ] (נכך מיתוקנת) ומ"מ יחזיר לגלח לחויה להרמה דלמאי לגלח דמן היא ולא נעשית מצותה וכי פקע לה יחזיר על גבי המזבח דלמאי לגלח דמן היא ולא נעשית מצותה וכי פקע לה יחזיר על המזבח משמע דדבר שכרוך יקידה יהא על המזבח תפילו פקע לגבל דבר שאין צריך יקידה לה ור"ת כשמאספין את האפר להעלותו לתפוח אין יכולים להזהר שלא יהו הרבה גחלים על האפר והכא משמע שאסור להוליך הגחלת מן המערכה כדדייק במעילה (ג"ו סה) דיחזיר וכל שכן שאסור להוליה ובמסכת תמיד (דף לג.) נמי משמע שהיה נוטל מן המוכלות הפנימיות גחלים היה נוטל ונריך לומר דמאי [כב] מן המוכלות היה נוטל והתם לית בהו ממשא ומשיבי אפר לגבל גחלת דהכא דמיכה דייק במעילה ליחזיר מיירי בגחלת היה לתיים בה ממשא והא דקתמר במעילה ה"מ לתפילו אפר לגלו לליהוי כגחלת ממש אפי' לעניין חזרה דגחלת מחזירין לעולם לפילו לאחר תרומת הדשן לעניין חותה דקתמר להוה כגחלת ותע"פ [כג] שלכאורה יש חילוק בין גחלת היה לגחלת היה [כד] היה כללו דשן היה כדתנן נטל מן המוכלות הפנימיות ומ"מ [כה] יש לייחב כפירוש הקונטרס דחניו להרמה היינו לפילו בשרירי לעניין זה שהרמת הדשן מתירן לתוספ לתפות ולא לעניין זה שיעשה מהם תרומה [כו] להא דשן [כתיב והיינו] דתמר רחמנא והריס את הדשן מחצות כדי להתיר לפי' שרירי דמחצות ולילך חשיבי עיכול [כז] להקטרה ותס ירלה יתספס לתפות כדי להוליתם מתוך למחנה לגבל תם לם רולה להניתם במקום המערכה כדי למרך מלותה שיהו תם [כח] רלוין עלמה לתרומת הדשן עדיין מלוותם עליהם הלכך יחזיר דמתתבר למימר דעדיין חסר מהם מירוק מלוה כיון שעדיין אין רלוין לתרומת הדשן והשתא ניחא דחניו להרמה ונימא נמי שבשעה שמתפנין את האפר לא היו לריכין להזהר מן הגחלים ותפי' היו לוחשות וקלת היה נראה כן בפרק תמיד פרק רלוהו (דף כח:) דתנן נטלו את המגריפות ואת הלינורות ועלו לגרשם המזבח החביים והפדיים שלא נתאכלו מבערב סולקין לגדדי המזבח ובתר הכי קתני החלו מסלק [כט] בתפר על גבי התפוח וחהו כפי' רש"י שלא היו מסלקין [ל] תותם שלא נתעכלו לגבל גחלים עיכול מחציו ותפילו חייס כדפי' לעיל דתפילו קודם חצות מחציו עיכול [לא] תס כן לתו בכלל שלא נתעכלו ניחו הלכך נ"ל פירוש הקונטרס עיקר: **אלא אמר ר' יוחנן.** בקונטרס ממכ שלא בפירושים הרחשונים ופי' דרבי יוחנן מתרץ קרתי כרב תניו להקטרה ותניו להרמה ומיהו היינו דוקא בשרירי והתי לב] דקתמר (דקתמי) קודם לחצות היינו בתעוכלין ומקרתי תחרינא נפקא ליה דכתיב על בקר בקר תן בקר לבוקרו של לילה ומוקתינן ליה בהרמה ומסר המקום הדבר לחכמים להיות מדמין לג] כל מה שירלו לפי הלורך לתס ומיהו קשה לפירוש זה דקתני דעד בקר דכתיב בהקטרה [היכי] מוקתינן ליה בהרמה ועוד דשלא גרסינן בכל הספרים ונראה כגיר' פירושים מחרונים לה] דגרסי שלא נתעכלו ופליג רבי יוחנן מדכתיב דתמר תניו להרמה דתפילו בדשן המעוכל יפה לא מקדתינן ודקתמר רבי יוחנן דכל הלילה קתי מהקטרה ודקתי מהרמה דכל הלילה כשר להקטיר כשתין מעוכלין לה] וכל הלילה כשר להרמה תס יש דשן מעוכל וגבי הקטרה כתיב בקר בקר מיותר ליתן בקר לבוקרו של לילה והייתו בשרירי דחלות עושה עיכול ותכי מידרים קרא תן הבמה תחת לבוקרו של לילה ובוקרו של לילה הוא עמוד השחר ונתן לו הכתוב בקר תמר לומר שתין לריך להקטיר מן השחר לו] ותילך וכיון שלא נתן זמן בתורו בקר על כרתך הוא חלות לילה שמעינן דבשרירי תלוי בחלות ובדשן מעוכל דלית ביה משום כל הלילה והריס תבל תית בהון לז] משום כל הלילה והקטיר וכן פי' בקונטרס בפ"ק דיומא (דף כ:) וע"ע בגמליה (דף כ:) דקתמר כל הלילה כשר להקטרה תמתי נמי להרמה): **משום חולשא דכהן גדול מחצות.** כלן משמע שעבודת לילה כמו תרומת הדשן וסידור המערכה היו מוטלות עליו והשתא תתי שפיר משום חולשא דכהן גדול שיוכל לנוח תחר תרומת הדשן ולהפסיק כדי לעשות בנחת שחיטת התמיד ועבודת היום תבל מי שעבודת לילה בשחר כהניס מתי חולשא תיכא וריב"ן פירש ביומא [דף כ:] דלא גרס הכא כהן גדול [לח] דתרומת הדשן לא היה בכהן גדול מדלא תניא טבילת תרומת הדשן בהדי ה' טבילות ו' קידושין שהיה עושה ביום הכפורים ועוד דפיים דתרומת הדשן תניא בסדר יום הכפורים ותילו היה בכהן גדול למה ליה להזכיר בסדר יום הכפורים וכן [לט] יסד הפייט הוקמו מחלות תפרה [מ] לבערה בפיים דשן הבערה ומיהו רבינו היה מפרש דתין לריך למומקו דה"פ משום חולשא דכהן גדול מקדימין תרומת הדשן וסידור המערכה כדאיתא בברייתא ומריפת תניס שלא נתעכלו מבערב בשחר כהניס כדי שעל ידי כן יהא מזומן כה"ג להתחיל מהבקר כשיעלה עמוד השחר עבודת היום קודם שיהא רעב וחלש [מא] לגלוק הדשן ולסדר את המערכה ושני גזרי עלים קודם עמוד השחר כדי שיוכל לשחוט התמיד כשיעלה עמוד השחר ויהיה לו מתן לשחר עבודות (ב"ח):

בשרירי מנא הני מילי. דתחלת עשה עיכול: **כל הלילה והקטיר.** היל העולה על מוקדה כל הלילה, שלמת כל הלילה מלוה לניחת על מוקדה, שלמת כל לילה היל הקטרת תלבים, ותפילו מה שעל המוקד תם פקע: **כל הלילה והרים.** דמתיר ליה להכות קלת ולכם הכהן מדו בד והריס תת הדשן, שלמת כל הלילה הוא מעיב כעיכול וקרי בשר העולה דשן מאכלה כו תפור וכשר להרימו: **חציו להקטרה.** שתיו עיכול ותם פקעו לריך להחזיר **וחציו להרמה.** מתלת ולהלן קרוי דשן, שלמת תלות מעיב ליה עיכול: **בכל יום תורם את המזבח.** הדשן, שהיל תותם מן הדשן שמתתם פעם אחת בין כך למעט ובלבד שלא יפחות מאלף קומץ, ושיעור שמזומן של כשם ושבלע שמקומו שנאמר (ויקרא ו) והריס תת הדשן וגו' ושמו אצל המזבח, ולילפינן מוהריס ממנו בקומלו, והיל היתם תמילע עבודת שחרית בהשכמה (יומא כ.) **מקדות הגבר כר'.** תרגנול, בשלש שלילה לאחר תלות שו שמוך לו בין שלפניו בין שלחריו, פעמים קודם פעמים שחר כך, שו היה קבע לדבר (המפרש תמיד כו.) **או שמוך לו.** שמוך לקריאת הגבר, לפני קריאתו שו לאחריה: **בחצות.** תורם תלות: **באשמורת הראשונה.** שהיל בשלשית הלילה כדאמר במסכת ברכות (נ.) ג' משמרות הוי הלילה (יומא ב.) **היכי מקדתינן.** גרסינן, ולא גרסינן היכי מאחרינן, הלא כל תיו רלוי להכמה ולמה לנו שם יאחר, היכי מקדתינן שלא נתן דשן המעוכל יפה, והא אמרת תניו להרמה, שלמת אין לך מלי שלכשנתן כשר לכך: **אלא אמר רבי יוחנן.** לא תימת תניו לכך ותניו לכך, שלא הכי דרים בכמוה הכשר כל הלילה, אין להקטרה שתיו מעוכלין ניחו להרמה שלא נתעכלו, אלא אמר רבי יוחנן,